

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3815; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2761).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Første Viceformand (Stauning): Under denne Sags Behandling vil der ikke være noget til Hinder for at omtale den næste paa Dagsordenen opførte Sag, der er:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Banker.

Ordføreren (Andreasen): Der er til Sparekasselovforslaget, som det foreligger vedtaget i Landstinget, af Folketingets Udvalg stillet i alt 18 Ændringsforslag. Af disse er de 9 stillede af hele Udvalget eller Udvalgets overvejende Flertal, medens Resten er Mindretalsforslag. Et af de vigtigste Ændringsforslag finder man i Betænkningen under Nr. 1 til § 1. Jeg er blevet opmærksom paa, at dette Ændringsforslag vistnok egentlig burde have været stillet til § 3, men jeg formoder, at man uden synderlig Vanskelighed vil kunne rette denne formelle Fejl inden tredie Behandling. Ændringsforslaget under Nr. 1 hænger sammen med hele det Spørgsmaal, der har været Genstand for en indgaaende Drøftelse, saavel af det om Sparekasselovforslaget som af det om Banklovsforslaget nedsatte Udvalg, nemlig hvorvidt man skulde gaa til at give Banker i det hele Stempelfrihed for Indskud paa Kontrabog. Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har der hos Medlemmer indenfor Udvalget hersket den Opfattelse, at man burde nægte Bankerne denne Stempelfrihed og alene give Stempelfriheden til vore Sparekasser. Man er kommet ud over dette Stridsspørgsmaal ved at enes om en Rentefiksering, altsaa at søge en begrænset Indlaansrente. Det er givet, at det begrundes ud fra de Betragtninger, som jeg gjorde gældende ved Sagens første Behandling, og derfor har mine Me-

ningsfæller og jeg i Udvalget naturligt støttet ethvert Forsøg paa at komme nedad med Renten, og vi hilser derfor den Enighed, her er opnaaet, med den størst mulige Tilfredshed.

Ved Sagens første Behandling her i Tinget var der ikke synderlig Interesse for denne Sag; Interessen viste sig i alt Fald ikke, og saa meget desto glædeligere er det derfor, at man i Udvalget ikke alene har taget Sagen op til Drøftelse, men endog, paa 2 Medlemmer nær, er enedes om at foreslaa en Fiksering af Indlaansrenten. Som Grundlag for Beregningen har man opstillet vore Husmandskreditforeningsobligationer. Ændringsforslaget taler i og for sig klart for sig selv. Naar der af et Mindretal er stillet Underændringsforslag paa dette Punkt, hvilket jeg dog ikke paa nærværende Tidspunkt skal komme nærmere ind paa, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at det paagældende Mindretal, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), vistnok meget vel kunde tiltræde Fikseringen af Indlaansrenten, men kun har været mod den Afrunding, der foreslaas ved, at den endelige Beregning sker nedefter, medens han ønsker, at den skal foregaa opefter. Jeg anbefaler imidlertid paa Flertallets Vegne Ændringsforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger under Nr. 1.

Man er endvidere indenfor Udvalget blevet enig om at give Sparekasserne Til-ladelse til i særlige Tilfælde at yde Laan mod Veksler, men det fastslaas ved Ændringsforslag Nr. 5, at dette dog ikke skal forstaaes eller blive praktiseret derhen, at Sparekasserne i Almindelighed foretager Vekselomsætninger. Man forbyder tværtimod direkte ved Loven, at Sparekasserne videre omsætter de Veksler, som de maatte have givet Laan paa. Dette Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget undtagen eet Medlem. Ændringsforslaget under Nr. 6, der er stillet af Udvalget, er redaktionelt, idet vi er gaaet over til at benævne Ministeren for Handel og Søfart: Handelsministeren, og dette foreslaar man altsaa at gennemføre i hele Lovforslaget. Det næste Ændringsforslag er stillet af Udvalget og er af redaktionel Natur.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 12, der er stillet af Udvalget og gaar ud paa, at „Embedsmænd, der udøver Dommervirksomhed, kan ikke have Sæde i en Sparekassebestyrelse“. Udvalget har sluttet sig herom ud fra den Betragtning, at er der noget, som man maa kræve af Dommerstanden, er det, at